

Joan Margarit
Animal de bosc

Proa

JOAN MARGARIT

Animal de bosc

EDICIONS PROA

BARCELONA

2021

Disseny de la col·lecció: TYPERWARE®
Disseny de la coberta: Planeta Art & Disseny

Primera edició: maig del 2021

© 2021 Hereus de Joan Margarit

Drets exclusius d'aquesta edició:
2021 Raval Edicions, SLU, Proa
Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.proa.cat

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com <<http://www.conlicencia.com/>>; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Composició i compaginació: *Vilanrosa*

ISBN: 978-84-7588-889-7

Dipòsit Legal: B. 5.381-2021

Índex

<i>Les dues nevades</i>	11
<i>La cuina</i>	12
<i>Museus</i>	13
<i>Dona callada</i>	14
<i>Àngel González en el record</i>	16
<i>No en parlis amb ningú</i>	17
<i>Des de la pobresa</i>	18
<i>Clar i difícil</i>	19
<i>Seducions, després de tant de temps</i>	20
<i>Poble perdut</i>	21
<i>Animal de bosc</i>	22
<i>Estimat temps amb ella</i>	23
<i>Ilíada</i>	24
<i>Apunt sobre la veritat</i>	26
<i>Silenci i supervivència</i>	27
<i>Primera lliçó</i>	28
<i>Orfeu</i>	29
<i>La calma del retorn</i>	30
<i>El poema i el mur</i>	31
<i>Profunditats de la misèria</i>	33
<i>Matí a Sant Just</i>	35

<i>Dinar familiar</i>	36	
<i>Un senzill comiat</i>	37	
<i>L'última intimitat</i>	38	
<i>L'inici de tot</i>	39	
<i>Proteccions, consols</i>	40	
<i>Rachid Boudjedra</i>	41	
<i>Somriures llunyans</i>	43	
<i>Gavines</i>	44	
<i>Un preu</i>	45	
<i>Música de cambra</i>	46	
<i>Amor i por</i>	47	
<i>El llarg final</i>	48	
<i>De matinada</i>	50	
<i>Què s'acosta?</i>	51	
<i>La làmina del monestir de Santes Creus</i>		52
<i>Tardor a Elizondo</i>	53	
<i>Última pausa</i>	54	
<i>Remor de pluja</i>	55	
<i>La casa</i>	56	
<i>Consols</i>	57	
<i>Construir</i>	59	
<i>Capvespre dels vells amants</i>		60
<i>L'única lleialtat</i>	61	
<i>En sortir d'un concert</i>	62	

<i>Noche oscura del alma</i>	64
<i>Profunda paradoxa</i>	65
<i>Dos encontres</i>	66
<i>Commoedora indiferència</i>	67
<i>Tot va callant</i>	68
<i>Errors i clavegueres</i>	69
<i>Inspiració</i>	70
<i>Gratitud</i>	71
<i>Raons i camins</i>	72
<i>Trair ja no és possible</i>	73
<i>De nit creuant un bosc</i>	74
<i>Una alegre prudència</i>	75
<i>Fer obres</i>	76
<i>Sota un cel blavíssim</i>	77
<i>Vell malalt</i>	78
<i>Entorn de Babel</i>	79
<i>Josep Maria Subirachs</i>	80
<i>Una filla</i>	82
<i>Vincent van Gogh</i>	83
<i>Amb tu</i>	84
<i>El somni oblidat</i>	85
<i>Assaig de conclusions</i>	87
<i>Cançó del pati</i>	88
<i>El passat, a vegades tan difícil</i>	90

<i>Un altre món feliç</i>	92
<i>Tu, jo i la música</i>	93
<i>Record d'un camp</i>	94
<i>Por al que som</i>	95
<i>Els nostres morts, Raquel</i>	96
<i>Un matí d'hivern, 2020</i>	97
<i>La muntanya més alta</i>	98
<i>Epíleg</i>	99

Les dues nevades

En veure nevar tant pertot arreu,
tu i jo hem recordat, sense moure'ns de casa,
la neu on vam trobar el nostre amor.
Feia poc que ens havíem conegut
i vam passar aquell dia fins a la matinada
passejant pels carrers il·luminats
per una càlida llum blanca i freda.
Vam descobrir una nova intimitat
que per als dos encara era desconeguda.
La teva mà, enguantada dins la meva,
havia començat a salvar-me la vida.
Lluminosos i foscos han passat seixanta anys:
fins i tot als més durs hi ha hagut l'escalf
d'aquells carrers nevats.
També aquest últim, quan debilitat
pel limfoma i la químic que no em cura,
t'he tingut al costat amb el mateix somriure,
ajudant-me a compondre aquests poemes.
Te'ls ofereixo. Per a mi és un any
dels més feliços de la meva vida.

La cuina

La finestra, tancada amb dues fulles,
dona a peu de carrer. Durant l'hivern,
tenim el llum encès al matí fosc
i els qui passen ens veuen esmorzar.
Més tard, si fa bon dia, un raig de sol
escriu un bell record damunt la taula:
el de nosaltres dos entre les altres veus,
primer de criatures; després les dues noies
i el noi, tantes converses i rialles.
També tu i jo parlant
a la cuina, de nit, mentre ells dormien.
La por al que podia estar venint
i va acabar arribant.
Aquells matins de sol, les nits tranquil·les,
com si encara ens miressin els seus ulls.
Ara no hi ha camins que arribin des d'allí.
No hi ha camins, però no estem perduts.

Museus

Sempre m'ha fatigat i avorrit
mirar retaules procedents d'esglésies,
quadres representant escenes bíbliques,
monarques a cavall, vestits luxosos
on el pintor es llueix a cada plec,
ben coberta la bèstia. M'atrauen les pintures
on puc mirar els homes i les dones,
moltes vegades pobres, en els seus propis mons
d'interiors tranquils, fent feina o descansant.
Comprensius i cruels, m'alliberen els Brueghel,
la claredat gelada dels flamencs.
El desordre educat dels impressionistes,
i les escasses dones, ombrívoles i tristes,
que va pintar Nonell.
La soledat de Hopper, de Balthus i de Freud,
de Paula Rego i Bacon.
Potser no els veuré més, però són dintre meu,
talment la roba blanca plegada dins l'armari.

Dona callada

M'ha costat molt d'entendre't:
t'imagino amb les penes, grans i fondes,
i amb tan poques paraules. Quant temps fa
que el teu silenci és part de mi mateix!
Tu calles i jo parlo. Així ens estimem.
La forma d'enyorar la nostra filla
és també diferent. Com saber a vegades
si ets tu o jo el que està en el lloc més fred?
Parlo des d'un matí que ha estat estrany.
Sorties de la dutxa i jo hi entrava,
com sempre agafant-me a les barres
que per seguretat li vam posar a la noia.
Sota l'aigua he plorat i tu, eixugant-te,
amb tristesa m'has dit:
No ploris més, tan vells no podríem cuidar-la.

Ha arribat l'hora d'aquest cant a fable,
d'encendre un petit foc a un camp cobert de gebre.
I ara, com en direm de tot això?
Està bé dir-ne amor. De quina altra manera?

Tu i jo estem més junts cada vegada,
i, junts, ens allunyem.
Com aquest centelleig de les estrelles.